

ОСНОВНА ПРОБЛЕМАТИКА АРХІТЕКТУРНОЇ ОСВІТИ ТА ОСВІТИ В ЦІЛОМУ В УКРАЇНІ

Визначення основних проблем у формуванні сучасної української архітектурної освіти на основі зарубіжного досвіду задля подальшого вирішення та посилення професіоналізації підготовки майбутніх архітекторів відповідно до актуальних потреб соціального розвитку.

Важливим аспектом в навчанні майбутніх архітекторів є саме практичні навички, яким на разі приділяють менше уваги, ніж теоретично-лекційним матеріалам, але які в свою чергу стимулюють розвиток художнього мислення, розвивають навички комунікації та роботи в колективі, та готують молодих спеціалістів до плідної професійної діяльності в майбутньому. Саме збільшення архітектурної практики, підвищення ефективності підготовки молодих архітекторів сприятиме подальшому росту їх професіоналізму та конкурентоспроможності.

Досить пріоритетним у розвитку освіти є впровадження новітніх інформаційно-комунікативних технологій. Вітчизняна практика вищої архітектурної освіти розвивається в основному в впровадженні цифрових технологій шляхом вивчення різноманітних пакетів комп'ютерних програм. В Україні проблемам навчання майбутніх архітекторів комп'ютерних технологій та візуалізації спроектованих об'єктів донині приділяється досить мало уваги. Це перш за все пояснюється відсутністю належної підготовки у більшості науково - педагогічних працівників та певним запізненням щодо розробки та впровадження у практику інструментальних програмних засобів для архітектурного проектування.

Одним з сучасних засобів комп'ютерних технологій є 3D моделювання. В архітектурі – 3D моделювання використовується найчастіше для реставраційних та будівельних робіт. На основі готових даних можна розробляти 3D мапи та доповнювати їх елементами віртуальної реальності. Спектр 3D моделювання саме в архітектурній сфері досить широкий, і тому є дуже важливим навчити молодих архітекторів користуватися та застосовувати на практиці цю технологію. Це означає, що студенти повинні отримувати не просто теоретичні знання, але й на практиці бачити як все відбувається. Потрібно давати можливість студентам самим створювати 3D моделі, оскільки студенти не тільки отримують знання на навички в 3D моделюванні, але й зможуть розвивати своє художнє мислення.

Досить важливе місце в сучасному архітектурному проектуванні посідають BIM – технології. В українських архітектурних вузах цій технології не приділяється належної уваги, посилаючись на самостійне

вивчення студентами даного матеріалу. Повинна розглядатися можливість застосування методів BIM в навчальному архітектурному проектуванні в якості технології інформаційного проектування будівель. При навчальному проектуванні проводити розрахунки будівель і споруд сучасними програмними комплексами, заснованими на методах з використанням моделей, створених в BIM-системах. Та розглядати основні переваги інформаційного моделювання будівель і споруд в порівнянні з традиційними методами проектування.

Навчання в університетах прикладних наук націлене більше на практичні завдання та навички, які формуються методами, що пов'язані з глибоким та тривалим зануренням в робочий процес. Завдання університетів полягає в тому, щоб допомогти фахівцеві розібратися в реальних робочих процесах та поліпшити їх в сфері своєї професії.

Проблема українських вузів пов'язана з тим, що вони не інтегрують в повній мірі навчальний процес з майбутньою професійною діяльністю.

Підсумовуючи все вищесказане можна зробити висновок, що випускники архітектурних вузів повинні бути готовими до повноцінного виконання обов'язків у різноманітних сферах професійної архітектурної діяльності: розроблення найбільш доцільних містобудівних та архітектурно-планувальних рішень, розв'язання інженерних питань у відповідності з нормативно-методичними матеріалами та вказівками, оцінці існуючих сучасних технологій, запровадженні перспективних, екологічних напрямків архітектурного проектування та здійсненні авторського нагляду за будівництвом проектованих об'єктів.

Тому є досить важливим у запровадженні доцільних та сучасних методів навчально-виховного процесу, та вирішення ряду проблем, задля подальшого розвитку професіоналізму майбутніх архітекторів, а саме:

1) розробка професійної підготовки архітекторів на основі сучасного науково-методичного забезпечення навчальних дисциплін, формування нової системи управління навчальним процесом і суттєвого збільшення обсягу архітектурної практики;

2) цілеспрямоване удосконалення професійних навичок з урахуванням вимог роботодавців, створення умов розширення академічної мобільності та робочої архітектурної практики у молодих архітекторів;

3) підтримку та впровадження інноваційних форм навчання, удосконалення системи інформаційно-комунікативних технологій та підвищення кваліфікації у науково-педагогічних працівників, якісне оновлення навчально-лабораторної бази.